

Dopis všem členům

Vážené soudružky a soudruzi,

poprvé v novodobé historii Komunistické strany Čech a Moravy, jsme se rozhodli pro přímou podporu kandidáta na funkci rezidenta České republiky, který je zároveň členem KSČM.

Nominace Josefa Skály není formální projev, je to výraz uvědomění si potřeb KSČM a potřeb této země. Nedosahujeme v posledním období výrazných volebních úspěchů a postavení vlastního kandidáta do prezidentských voleb se může jevit jako zbytečnost. Když pomínu fakt, že tak rozhodl Ústřední výbor KSČM a následně toto rozhodnutí potvrdil sjezd, tak by naším cílem – právě vzhledem k výsledkům z posledních let – měla být ambice promluvit opět jasným hlasem k občanům. Má-li KSČM v budoucnu uspět, musí ke svému pozitivnímu zviditelnění využít naprosto každé příležitosti.

Kandidatura Josefa Skály není o naplnění jeho osobního ega a ambicí. Je to projev svébytnosti a naší názorové vyzrálosti. Tato kandidatura a účast v prezidentských volbách je naše tribuna. Je to prostor, kde nahlas a otevřeně můžeme říci, že není možné dál pokračovat v ekonomickém a společenském marasmu ve kterém se nacházíme.

Za námi nestojí žádná finanční moc, žádní poslanci a senátoři, kteří by svými hlasy umožnili účast v prezidentských volbách. Jediný, kdo za námi může stát, jsou obyčejní lidé, kterým tato země patří a které máme pořad ještě šanci přesvědčit a požádat je o pomoc.

Velmi nemile mne překvapilo, že nemalá část okresů nedodala ani takový počet podpisů, kolik vykazují členů. Ba dokonce jsou některé, které dosud nedodaly jediný podepsaný arch. Chce se mi věřit, že je to zapříčiněno pouze logistikou a že tak podpisy doručí co nejdříve.

Pro nominaci v prezidentských volbách potřebujeme získat podporu 50 tisíc lidí. Proto si Vás dovoluji, soudružky a soudruzi, požádat o Vaši pomoc při získávání těchto hlasů. Pojdme, prosím, přijmout zásadu: „**Jeden komunista – tři podpisy.**“ To je naprosto reálný cíl a když každý z nás dokáže přinést tři podpisy, máme vyhráno. Společně tak můžeme dokázat, že nepatříme na smetiště dějin, kam nás odkazují naši odpůrci. Podaří-li se nám dát požadovaný počet hlasů dohromady, je to nejen ukázkou našich schopností, ale i jednoznačný vzkaz:

„**Jsmo tady a umlčet se nedáme!**“

S díky **Kateřina Konečná, předsedkyně ÚV KSČM**

Vážení čtenáři, milé čtenářky,

uplynulé dny se na české politické scéně nesl v duchu pokračující neuvěřitelné rusofobie, siláckých gest a řečí a pravicové nenávisti vůči lidem, kteří zastávají jakýkoliv jiný názor, než je ten vládní. To všechno má podle mě za cíl jediné - zakrýt skutečný problém, kterým je absolutní neschopnost Fialovy vlády řešit ekonomickou krizi v naší zemi a napojení vlády na mafiánské prostředí.

Vše minulý týden zahájil Vít Rakušan, který slavnostně oznámil vznik útvaru proti terorismu, extremismu a kybernetické kriminalitě se slovy: „*Nebude se líbit extremistům, teroristům a různým proruským švábům, na které si právě tahle jednotka bude chtít posvítit.*“ Jak kdysi prohlásil Miloš Zeman: „*Politik může být milován, politik může být nenáviděn, ale politik se nesmí nikdy stát směšným.*“ A právě to, stát se směšným, se podle mě tímto prohlášením podařilo Rakušanovi dokonale. Může mi někdo vysvětlit, jak si chce Rakušan posvítit na teroristy, když si nedokázal posvítit ani na korupci ve vlastní straně? Jaká je podle Rakušana definice proruského švába? Na koho tato slova mířil? Půjde snaha posvítit si na proruské šváby ruku v ruce s blokováním webů a odstraňováním nepohodlných názorů státním cenzorem? Není náhodou, že to byl právě pan ministr Rakušan, který na jaře horlivě obhajoval bezprecedentní zákaz médií, jenž nemá v evropském prostoru obdoby. Je podle Rakušana proruský šváb ten, kdo neschvaluje miliardové dodávky zbraní na Ukrajinu prostě proto, že nesouhlasí s válkou a přeje si místo silového řešení řešení mírové? Pokud si chce pan ministr na někoho, jak říká, posvítit, měl by v první řadě začít s organizovaným zločinem ve vlastní straně. Republika by to pomohlo rozhodně víc.

Další věc, která mě v negativním slova smyslu dostala, bylo prohlášení senátorky Němcové, dle které by ruští studenti neměli mít právo po dobu invaze studovat na českých univerzitách. Paní Němcové by měl někdo zřejmě připomenout, co znamená ono písmeno "D" v názvu strany, za kterou v senátu kope. A kopat kolem sebe, to jde paní senátorce vskutku náramně. Jak se může paní senátorka jedním dechem hrde hlásit k hodnotám západní demokracie a druhým chytit kádrovat lidi podle národnosti? Navíc mladé lidi se zájmem o studium? To vážně M. Němcová ztratila veškeré zbytky sebereflexe a nevidí ve svém xenofobním výroku tu neuvěřitelnou míru pokrytectví? Celou záležitost je také třeba opět vnímat v kontextu historických souvislostí. Křičel snad někdo z ODS, že bychom měli zakázat studovat na našich univerzitách studentům z USA či Velké Británie při zahájení invaze v Iráku? Zakazovali jsme někomu studovat na našich univerzitách při bombardování Jugoslávie? Nic takového se nestalo, výrok paní senátorky je sám o sobě diskriminační a vypovídá především o charakterových vlastnostech p. Němcové i celé její partaje. Pokud někdo někde nemá co dělat, nejsou to ruští studenti, ale Petr Fiala a spol. u vládních koryt.

Za vyloženě nevkusný pak považuji příspěvek Martina Pacovského, předsedy Pražské plynárenské, který se v červenci pochlubil fotkou v kulichu s připomenutím hygienického minima teploty na pracovištích. Pan Pacovský se tak postavil vedle Piráta Michálka a mezi ty, kteří lidem říkají „stát vás nechal na holičkách, tak si vyberte – buď se dostanete do existenčních problémů, nebo budete trávit doma zimu v kulichu“. Výraz pana Pacovského na fotce, kterou zveřejnil na svém Facebooku, asi dokonale shrnuje jeho postoj k občanům. Jinak než jako výsměch totiž jeho příspěvek těžko chápat. Proč mi něco říká, že ani pro pana Pacovského, ani pana Michálka zdražování energií zas takovou finanční zátěž představovat nebude? Lidé nepotřebují

vaše knižecí rady, lidé chtějí vědět, proč máme inflaci větší než sankcemi zasažené Rusko a jak nás z toho chcete dostat ven. Chtěla bych těmto arogantním vládním papalášům vzkázat: Přestaňte se vysmívat lidem a začněte konečně něco dělat!

A teď do zahraničí, kde můžeme pozorovat snahu USA vytvořit „Středovýchodní“ NATO proti Iránu: Průlomem bylo Bidenovo setkání s korunním princem Mohammedem bin Salmánem, známým jako MBS, který je de facto vládcem Saúdské Arábie, i když králem zůstává jeho otec, 86letý král Salman. OSN, ale i CIA a přední americká média již před časem došly k jednoznačnému závěru, že MBS nařídil vraždu novináře Jamala Khashoggiho, který byl v říjnu 2018 vládním velvyslanectvím Saúdské Arábie v Istanbulu a tam zavražděn princovými agenty. Rozčtvrcené tělo novináře, který pracoval pro Washington Post, bylo pak ukryto na neznámém místě.

Během své prezidentské kampaně v roce 2020 prohlásil Joe Biden, že kvůli této vraždě a kvůli roli Saúdské Arábie ve válce proti jemenským Houthiům, zaplatí Saúdská Arábie „vysokou cenu“ a USA s ní bude „zacházet jako s páriem, kterým ona je“. Minulý týden se Biden ke svým slovům již moc nehlásil. Zapomněl i na své lidskoprávní kázání, a to i přesto, že v uplynulých měsících bylo popraveno neskutečných 81 lidí za své politické přesvědčení. Vzhledem ke světové energetické krizi vyvolané protiruskými sankcemi, je ale Saúdská Arábie, jako největší světový vývozcce ropy, pro USA nyní klíčová. Kromě zatím neúspěšné snahy získat větší množství saúdské ropy, se Biden snažil více integrovat Izrael do regionu a podpořit snahu vytvořit „obranný pakt s Izraelem a některými arabskými sunnitskými státy“, který by byl „Středozemním NATO s cílem bránit tyto země proti Iránu“.

Podle Agnés Callamard, francouzské generální tajemnice Amnesty International, Bidenovo jednání v Saúdské Arábii jen posílí přesvědčení většiny Třetího světa, že „USA prosazují lidská práva jen účelově a podmínečně. Ti, kteří mohou USA nabídnout něco, co má politickou či ekonomickou hodnotu, nebudou terčem kritiky“. Callamard připomněla, že americký selektivní postoj vedl k tomu, že letos v dubnu až 82 států odmítlo podpořit vyloučení Ruska z Komise pro lidská práva OSN a tyto země představují 70% světové populace. I saúdský diplomat, princ Faisal bin Farhan al-Saud připomněl květnové zastřelení izraelským ostřelovačem palestinské americké novinářky Širín abú Aklehové a i ověřené zneužívání iráckých vězňů americkými vojáky. „Američané tedy nemají právo kritizovat jiné za to, co dělají sami,“ řekl novinářům saúdský ministr Jubeir.

Děkuji, že jste dočetli až sem a přeji všem hezké letní dny. **Kateřina Konečná, předsedkyně ÚV KSČM**

Ne každý z nás je v jedné řadě s fialovými darebáky, říká senátor Jaroslav Doubrava

Neschopnost Fialovy vlády kritizuje ze všech členů tuzemského parlamentu nejhlasitěji a nejtvrději slovy Jaroslav Doubrava (Severočeši.cz). Senátor zvolený za obvod č. 31 – Ústí nad Labem dokonce tvrdí, že tímto tempem budeme k Vánocům dávat pod stromeček hlavně svetry, šály a rukavice. »*Fialovi panáci jen poskakují, jak strýc za velkou louží bičem praská,*« nebere si servítky Doubrava.

Jak tak sleduji dění v Senátu a jeho kroky, pak si logicky kladu otázku, zda ho ještě pokládat za »pojistku demokracie«. Jak se na to díváte vy, přímo zevnitř horní komory Parlamentu ČR?

Nikdy a nikde není v politice žádná pojistka demokracie. Všichni v politice jsou někomu nějak zavázáni. Jen velmi málo z nás nemá postranní ambice. Protože jsem člověk prostého života, nikomu nemusím pochlebovat, za nikoho nemusím bušit do stolu. Proto říkám, co si myslím. Prostě většina kolegů jsou chtě nechtě političtí podnikatelé. Koho chleba jíš...

Dokazuje mi to řada z nich, kteří za mnou přišli po mém vystoupení v Senátu k usnesení k Ukrajině – při kterém většina z nich sál opustila – a vyslovili mi uznání, že jsem to říci dokázal. Na mou otázku, proč tedy nezůstali a odešli, byla v podstatě stejná odpověď: »*To bych se v klubu odepsal a nebyl bych postaven příštích volbách.*«

Když to tedy zevšeobecníme, jak se k vám, coby »černé ovci Senátu«, chovají vaši kolegové?

Jak kteří. Jak jsem řekl, s celou řadou z nich problémy nemám. Jsou ale tací, se kterými se ani nepozdravím. Ne, že bych v sobě neměl slušnost a byl to já, kdo nepozdraví. Ale zdravít a nedostat odpověď? Proč?

Dovolí si ještě někdo, kromě vás, postavit proti té »jedině demokratické« většině?

Když jsem se po dvou absencích na jednání pléna z důvodu nemoci vrátil, bylo opět nesmyslné hlasování o usnesení k Ukrajině (to se už stalo jakýmsi evergreenem). Po skončení a vyhlášení výsledku za mnou přišel kolega a říká: »*Ahoj, Jaroslave. Nevšimli jsme si, že už jsi zpátky tady, to mám radost, ale když jsem viděl výsledek hlasování a jeden proti, bylo mi jasné, že už tu jsi.*« Myslím, že to je nejlepší odpověď na položenou otázku.

Diskutuje se v Senátu vůbec o něčem jiném než o sankcích či »pomoci Ukrajině«?

Tyto stupidity se objevují pravidelně. O to se pečlivě stará kolega Fischer. Útokům proti prezidentovi vévodí Němcová, a tak bych mohl pokračovat. Pravdou je, že už se nevedou ty litanie při projednávání návrhů zákonů. Přece nebudou peskovat své ministry, jako tomu bylo v případě ministrů Babišovy vlády. Nicméně, k návrhům zákonů se samozřejmě vyjadřovat musíme. Dokonce se stalo něco, co jsme v Senátu doposud nikdy nezažili. V průběhu vystoupení kolegy mu byl vypnut mikrofon, aby nebyl slyšet! Nová ukázkou představ o demokratickém jednání vedení Senátu.

Jak je to s problémem inflace, plynem a zdražováním potravin? Nedělá Senát v této věci »mrtvého brouka«?

